

ZARZĄDZENIE

Dnia 7 marca 2025 r.

- 1. Zakreślić sygnaturę I KO 19/25 jako omyłkowy wpis;**
- 2. Pozostawić dokumenty z k - 3 - 145 w aktach Sądu Najwyższego**

UZASADNIENIE

W dniu 19 lutego 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynęły nadesłane przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu akta sprawy Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. III K 93/12 (sygn. akt Sądu Apelacyjnego II AKa 3/15), w przy czym w piśmie przewodnim, wskazano, że powodem przesłania akt jest złożenie przez T. S. wniosku o wznowienie postępowania. Rzeczywiście, w nadesłanych aktach znajduje się pismo z dnia 23 stycznia 2024 r. (data w treści pisma, prezentata Sądu Apelacyjnego wskazuje na 27 stycznia 2025 r.), wniesione przez T. S. , a nazwane „Wniosek o wznowienie postępowania oraz wezwanie do zaprzestania naruszeń prawa i przywrócenie stanu sprzed naruszeń” (k – 4383 – 4524), które błędnie zostało zarejestrowane w repertorium I KO Sądu Najwyższego, jako znajdujący w swoją podstawę w przepisach Kodeksu postępowania karnego, wniosek o wznowienie postępowania. Stanowisko to uzasadniają następujące fakty:

- wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 czerwca 2014 r., sygn. akt III K 93/12, T. S. został uniewinniony od czynu art. 276 k.k., a kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa, z tym że wysokości tych kosztów nie ustalono;
- pismem z dnia 25 czerwca 2014 r. T. S. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa zwrotu poniesionych kosztów, łącznie w wysokości 1.345.842,09 zł;

- postanowieniem z 4 maja 2015 r., sygn. akt III Ko 362/15, Sąd Okręgowy w Poznaniu, działając na podstawie art. 626 § 1 i 2 k.p.k., zasądził od Skarbu Państwa na rzecz T. S. 8.457,33 zł;
- po rozpoznaniu zażalenia uniewinnionego, Sąd Apelacyjny w Poznaniu, postanowieniem z dnia 16 maja 2015 r., sygn. akt II AKz 197/15, utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie;
- pismem z dnia 28 stycznia 2016 r. T. S. wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów, tym razem w wysokości 1.737.612,14 zł, lecz postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2016 r., sygn. akt III Ko 143/16, Sąd Okręgowy w Poznaniu umorzył postępowanie w tym przedmiocie; orzeczenie to utrzymane zostało w mocy przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu (postanowienie z dnia 28 kwietnia 2016 r., sygn. akt II AKz 112/16);
- postępowanie w przedmiocie kolejnego wniosku T. S. o uzupełniające ustalenie wysokości kosztów i zwrot należnych kosztów procesu zostało umorzone na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 marca 2017 r., sygn. akt III Ko 34/17. Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt II AKz 158/17.

Przesłane wraz z aktami pismo T. S. , nazwane wnioskiem o wznowienie postępowania, nie jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, o którym mowa w rozdziale 56 Kodeksu postępowania karnego, a w istocie stanowi kolejny wniosek o ustalenie wysokości poniesionych przez niego kosztów i przyznanie ich na jego rzecz od Skarbu Państwa, jest też przejawem niezadowolenia z dotychczasowego przebiegu postępowania. Jak łatwo zauważyć, autor pisma chce uczynić przedmiotem postępowania w niemalże wszystkie orzeczenia, które zapadły w jego sprawie (przywołuje sygnatury III K 93/12, II AKa 3/15, V KK 236/15 – związana z oddaleniem przez Sąd Najwyższy kasacji wniesionej na jego niekorzyść, III Ko 362/15, III Ko 143/16, II AKz 197/15, II AKz 112/16; pominięto jedynie ostatnie orzeczenia o sygnaturach III Ko 34/17 i II AKz 158/17), a w obszernych, jednak niespójnych i niejasnych wywodach, dąży do wykazania, że należy mu się zwrot kosztów we wskazywanej przez niego wysokości. Nie wiadomo ostatecznie, co miałoby być przedmiotem zaskarżenia i na jakiej podstawie prawnej rzekomy

wniosek jest oparty. W rzeczywistości pismo T. S. nie przywołuje żadnej z podstaw wznowienia postępowania, przewidzianych we wspomnianym już rozdziale 56 Kodeksu postępowania karnego. Nadto zauważyć trzeba, że wniosek o wznowienie postępowania służy od prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie sądowe, to zaś zakończyło się uniewinnieniem T. S. , zatem w grę nie wchodzi żadne z podstaw wznowienia, o których mowa w art. 540 § 1 k.p.k.

W świetle powyższych uwag pismo T. S. nie powinno zostać zarejestrowane jako wniosek o wznowienie postępowania, co oznacza, że omyłkowy wpis w repertorium winien zostać zakreślony.

Na koniec należy wskazać, na wypadek gdyby autor pisma chciał składać podobne wnioski, że stosownie do art. 545 § 2 k.p.k., wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego, a nadto opłacony, pod rygorem odmowy jego przyjęcia.

SSN Waldemar Płóciennik

[J.J.]

[a.ł.]